

е било държало всичко време въ течението на работитѣ; както и ний знаяхме, че правителството се е осѣщало въ едно въ голѣма степенъ безисходно положение. Активно участие е вземалъ въ преговоритѣ съ Русското агентство Министра на Външ. Дѣла г-нъ Цановъ. Другитѣ Министри до колкото зная, съвършено никакви сношения не сж имали съ Русското агентство. Деньтъ, въ който г-нъ Каравеловъ трѣбваше да ни каже своето рѣшение „да“ или „не“, бѣше 10 Августъ. 9) Инструкцията на офицеритѣ, които съпровождаха Княза бѣ написана отъ Кап. Бендерова и връчена на офицеритѣ, мисля, пакъ отъ него, но подписана бѣше отъ менъ, тъй като азъ, като най старши отъ всичкитѣ офицери въ Софийския гарнизонъ (заедно съ Струмския полкъ) приехъ върху си главнокомандванието; инструкцията бѣ испратена послѣ, непомня на 10 или 11 Августъ и, струва ми се, написана бѣше на името на Кап. Кърджиева. Тъй като въ страната бѣха се наченали бъркотии и азъ почти всичко врѣме (день и нощъ) бѣхъ заетъ съ организиранieto на едно привременно правителство и лутанието си по телеграфи, министри, бивши и нови, частни лица, агенти на чужди държави и т. н. то никакъ не помня съдържанието на инструкциитѣ; само помня че ми се поднесоха за подписъ; тѣ бѣха написани на единъ листъ съ писарска рѣка и съдържаха 4—5 параграфи. Изобщо азъ ще кажа, че на 9 Августъ отъ 8 часа сутрѣнта и до нашето (съ Кап. Бендерова) излизание изъ София (13 Августъ срѣда), азъ повечето бѣхъ заетъ съ устни расправи и говорение на телеграфния апаратъ на станцията въ София; никакви писменни распореждания самъ лично не пишехъ, а ако се пишеше отъ мое име нѣкое распореждане, азъ го подписвахъ безъ даже да го прочета, защото всѣка минута ми идваха съ нови въпроси, а и азъ нѣмахъ врѣме да влизамъ